

9, 93. 3, 4, 12, 56. H. 1038. H. an. MED. Hār. 60. VIČVA. Stahl NIGH. PR. — b) Geschoss ŚĀRAS. zu AK. ÇKDR. — c) Seesalz H. an. MED. Hār. 78. VIČVA. = तार Salpeter VIČVA. — d) Gift AK. 3, 4, 12, 56. H. 1193. H. an. MED. — e) = मुष्कक N. eines Baumes, *Bignonia suaveolens* Roxb., MED. Dass मुष्कक hier diese Bed. hat, ist ohne Zweifel, da auch तारहु, तारवृत्त und सुतीक्ष्णक denselben Baum bezeichnen. WILS. giebt मुष्कक hier durch *Testikeln* wieder. — f) = चव्यक *Piper Chaba* W. Hunt. RĀĠAN. im ÇKDR. — g) Kampf AK. 3, 4, 12, 56. H. an. MED. — h) Seuche H. an. Tod ŚĀRAS. zu AK. ÇKDR. — Vgl. अतीक्ष्ण, सुतीक्ष्ण.

तीक्ष्णक (von तीक्ष्ण) m. 1) = मुष्कक *Bignonia suaveolens* Roxb. RĀĠAN. im ÇKDR. die *Testikeln* (vgl. तीक्ष्ण 13, e) WILS. — 2) schwarzer Senf RĀĠAN. NIGH. PR. — 3) langer Pfeffer NIGH. PR.

तीक्ष्णकण्टक (ती^० + क^०) 1) m. N. verschiedener Pflanzen: *Stechapfel* ĠĀṬĪDH. im ÇKDR. *Capparis aphylla* Roxb. (करोर) RĀĠAN. im ÇKDR. Suçr. 1, 27, 9. *Terminalia Catappa* (इन्दुदी); = वर्वर RĀĠAN. im ÇKDR. *Acacia arabica*; *Euphorbia tortilis* NIGH. PR. — 2) f. अतीक्ष्णक best. Pflanze, = कन्यारी RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णकन्द (ती^० + क^०) m. Zwiebel RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णकर्मन् (ती^० + क^०) n. ein fein ausgesponnenes Werk TRIK. 3, 1, 8. °कर्मन्त् adj. fein zu Werke gehend H. 334.

तीक्ष्णकल्क (ती^० + क^०) m. *Koriander* RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णकान्ता (ती^० + का^०) f. eine Form der *Kāṇḍikā KĀṢIKĀ*-P. im ÇKDR.

तीक्ष्णगन्ध (ती^० + ग^०) 1) m. a) N. zweier Pflanzen: α) = शोभाञ्जन MED. dh. 43. RĀĠAN. im ÇKDR. — β) = फणिक्कक RATNAM. 106. — b) das Harz der *Boswellia thurifera* Roxb. ĠĀṬĪDH. im ÇKDR. — 2) f. अतीक्ष्ण N. verschiedener Pflanzen: = शोभाञ्जन H. an. 4, 151. = रात्रिका H. an. MED. RĀĠAN. = वचा H. an. MED. = श्वेतवचा und कन्यारी RĀĠAN. = जोवती ÇABDAK. im ÇKDR. kleine *Kardamomen* RATNAM. im ÇKDR. — Suçr. 2, 371, 3.

तीक्ष्णगन्धक (wie eben) m. = शोभाञ्जन (s. d.) AK. 2, 4, 2, 11. H. 1134.

तीक्ष्णतण्डुला (ती^० + तण्डुल) f. langer Pfeffer H. ç. 101. RATNAM. 46.

तीक्ष्णता (von तीक्ष्ण) f. Schärfe: शस्त्राणां चापि तीक्ष्णताम् — अनुकुर्वन्ति स्त्रियः R. 3, 19, 7. नानुभूय न ज्ञानाति पुमान्विषयतीक्ष्णताम् Bhaḡ. P. 6, 8, 41.

तीक्ष्णतैल (ती^० + तैल) n. 1) das Harz der *Shorea robusta*. — 2) der Milchsaft der *Euphorbia lactea* Haw. — 3) ein spirituoses Getränk ÇABDAR. im ÇKDR.

तीक्ष्णत्व (von तीक्ष्ण) n. brennende Gluth ŚŪRJAS. 6, 13.

तीक्ष्णदंष्ट्र (ती^० + दंष्ट्र) 1) adj. scharfzählig: नारसिंह TAITT. ĀR. 10, 1, 6. रत्नम् Hīp. 2, 7. स^० dass. VARĀH. BRU. S. 67, 52. — 2) m. Tiger RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णदंष्ट्रक (wie eben) m. Leopard NIGH. PR.

तीक्ष्णधार (ती^० + धार) 1) adj. scharfschneidig: असि R. 2, 23, 33. नु-र MBh. 1, 786. हृदय ebend. — 2) m. Schwert H. ç. 144. MBh. 12, 6203.

तीक्ष्णपत्र (ती^० + प^०) m. 1) *Koriander* RĀĠAN. im ÇKDR. — 2) *Terminalia Catappa* (इन्दुदी). — 3) eine Art Zuckerrohr NIGH. PR.

तीक्ष्णपुष्प (ती^० + पु^०) 1) n. Gewürznelken RĀĠAN. im ÇKDR. — 2) f.

अ) a) *Pandanus odoratissimus* (केतकी) RĀĠAN. im ÇKDR. — b) Gewürznelkenbaum NIGH. PR.

तीक्ष्णप्रिय (ती^० + प्रिय) = तीक्ष्णप्रूक *Gerste* NIGH. PR. — Vgl. तुरगप्रिय.

तीक्ष्णफल (ती^० + फल) m. 1) *Koriander* RĀĠAN. im ÇKDR. NIGH. PR. — 2) schwarzer Senf NIGH. PR.

तीक्ष्णमञ्जरी (ती^० + म^०) f. die *Betelpflanze* NIGH. PR.

तीक्ष्णमूल (ती^० + मू^०) m. 1) *Moringa pterygosperma* Gaertn. — 2) *Alpinia Galanga* Sw. RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णरश्मि (ती^० + र^०) adj. heissstrahlig, von der Sonne HARIV. 3839. — Vgl. तीक्ष्णाम्.

तीक्ष्णरस (ती^० + र^०) m. Salpeter RATNAM. 86.

तीक्ष्णलोह (ती^० + लो^०) m. Stahl BHARATAM. zu BHATT. 4, 31; vgl. u. अष्टलोहक.

तीक्ष्णवृषण (ती^० + वृ^०) m. N. pr. eines Stiers (scharfe Hoden habend) PĀṆKĀT. 133, 20.

तीक्ष्णवेग (ती^० + वेग) 1) adj. eine gewaltige Geschwindigkeit besitzend. — 2) m. N. pr. eines Rakshas R. 6, 69, 11.

तीक्ष्णप्रूक (ती^० + प्रूक) m. *Gerste* H. 1170.

तीक्ष्णसार (ती^० + सार) 1) *Dalbergia Sissoo* (शिंशपा) Roxb. NIGH. PR. री f. RĀĠAN. im ÇKDR. — 2) *Bassia latifolia*. — 3) Eisen (wohl n.) NIGH. PR.

तीक्ष्णाम् (तीक्ष्ण + अंप्) 1) adj. heissstrahlig, von der Sonne R. 3, 34, 12. Suçr. 1, 22, 12. — 2) m. a) die Sonne VARĀH. LAGŪC. 1, 9. BRH. 2, 16, 14, 1. ŚŪRJAS. 12, 79. — b) Feuer MBh. 1, 1493.

तीक्ष्णांशुतनय (ती^० + त^०) m. der Sohn der Sonne, der Planet Saturn VARĀH. BRH. 11, 6.

तीक्ष्णाश्रुतीक्ष्ण + अश्रु) adj. scharfspitzig: शरोर्मिनिः R. 3, 36, 37. अ^० ÇĀT. BR. 5, 2, 1, 7. — 2) m. Zingiber Zerumbet Rosc. RATNAM. 24.

तीक्ष्णायस (तीक्ष्ण + अयस = अयस्) n. Stahl RĀĠAN. im ÇKDR.

तीक्ष्णेषु (तीक्ष्ण + इषु) adj. scharfe Pfeile habend AV. 3, 19, 7. 5, 18, 9. VS. 16, 36.

तीम्, तीम्यनि = तिम् Dhātup. 26, 16.

1. तीर (von 1. तर) n. SIDDH. K. 249, b, 1. 1) Ufer, Gestade AK. 1, 2, 2, 7. H. 1078. an. 2, 429. MED. r. 43. यथैव टिक्त्वा नैर्बन्धनातीरं तीरम्-च्छती प्लवेत AIT. BR. 4, 13. PĀṆKĀV. BR. 22, 18. 23, 13. KĀTJ. ÇR. 24, 6, 5. ÇĀṆKH. ÇR. 13, 29, 32. M. 3, 207. 4, 47. 8, 406. MATSĀP. 5. SUND. 2, 12. 4, 10. R. 1, 1, 57. 77. ÇĀK. 7, 10. 32, 14. MEGH. 25. 75. HIT. 4, 5. 9, 3. VET. 3. 45. 17, 9. Am Ende eines adj. comp. f. अती MBh. 1, 2872. 6, 2636. R. 2. 46, 17. RAGH. 14, 76. Derivata von comp., welche auf तीर auslauten, P. 4, 2, 106. 104, VĀrtt. 9. Accent eines auf तीर auslautenden adv. comp. P. 6, 2, 124. — 2) Rand (eines Gefässes): चमसस्य ÇĀT. BR. 14, 3, 2, 4. 5. 6, 3, 2, 3.

2. तीर 1) m. Zinn (vgl. तीत्र) H. an. MED. — 2) f. ई eine Art Pfeil H. 780. त्रिभागशर्या तीरी शेषाङ्गे लोहसंभवा Cit. beim Sch. — 3) n. eine besondere Art Pfeil TRIK. 2, 8, 53; vgl. pers. تیر.

तीरग्रह (तीर + ग्रह) m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6, 360. VP. 190.

तीरज (तीर + ज) adj. am Ufer wachsend, — stehend: द्रुमाः MBh. 5,